

פרס
תשפ"ג
ירושלים
20

להעצמת נשים
במרחב הציבורי

ילדים, נוער, עמרים

זו ילדותי

גדלתי בתל אביב, חיי עברו בין סניף בני עקיבא תל אביב צפון על גדות הירקון לתיכון צייטלין. סבי, משה דב מגיד ז"ל, היה ממנהיגי המפד"ל בתל אביב וחבר מועצת העיר. הוריי היו מעורבים בוועדי הורים ועודדו אותנו להתנדב בבית הספר ולמען הציבור. מה שהשפיע עליי ביותר היה הציאה שלי לקומונה במסגרת השירות בנח"ל, כשנשלחתי לירושלים לרכז את סניף בני עקיבא המרכזי בעיר. שם הבנתי שיש בי את היכולת לקדם ולהוביל עשייה ציבורית, להניע אנשים לפעולה ולהביא לשינויים משמעותיים לקהילה.

הכי גאה

במישור האישי - במשפחה שלי, בכל אחת ואחד מילדיי ונכדיי. במישור הציבורי אני גאה בכפרס ישראל שקיבלה אמונה על תרומתה לחברה הישראלית. אני גאה בכל אחת ואחד מילדי אמונה, ובעיקר באלה שהגיעו לפנימיית אמונה כילדים בסיכון, עמדו באתגר ההצלחה והפכו ממקבלים לנותנים. אני גאה בחיבורים ובקואליציות המגוונות עם ארגונים בעלי סדר יום שונה ודעות שונות, שיחד בנינו שיח ועשייה משותפת. אני גאה בפריצת הדרך של אומניות דתיות בזכות מכללת אמונה שמהווה להן בית מקצועי ורעיוני.

אני גאה במיזמים שלנו, בין היתר פתיחת הדלתות לנשים משגיחות כשרות, מיזם 'קול כלה' לזיהוי מוקדם של אלימות כלפי נשים, העלאת שכר הבלניות, שילוב נשים בשירותי הדת ובהנהגה במרחב הציבורי, בשירות משמעותי ועוד. גאה שאנחנו לא מתחמקות מהמציאות ועוסקות גם במינויות בריאה, בלהטיב ובמתמודדי נפש.

מוטו

"אם אתה יכול לחלום את זה - אתה יכול לעשות את זה" (וולט דיסני).

כשעמוד על הבמה

ברגע קבלת הפרס אחשוב על כל מי ששמחים איתי היום - בני משפחה, חברים ושותפים לדרך, וגם על בני המשפחה שאינם איתי - על אחי היקר נעם ז"ל ועל הוריי היקרים, שושנה ויצחק ז"ל, שהיו כל כך גאים בעשייה שלי. אחשוב כמובן על מנהיגות אמונה שעודדו אותי לאורך שנים, בהן הרבנית גורן ע"ה וחנה מלמד ז"ל שנפטרה השנה. וכמובן אחשוב על חברותיי פרח אריכא וטובה דרמר זכרן לברכה, שליוו את דרכי באמונה לאורך שנים ולא זכיתי שיעמדו לצדיי ברגע מרגש זה.

ליאורה מינקה

יו"ר אמונה. בת 69, נשואה, אם לארבעה ילדים וסבתא לשלושה עשר נכדים, תושבת תל אביב